

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2016/1457

z dnia 28 kwietnia 2016 r.

zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2014, sekcja I – Parlament Europejski

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2014, sekcja I – Parlament Europejski,
 - uwzględniając art. 94 i art. 98 ust. 3 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0135/2016),
- A. mając na uwadze, że w poświadczeniu sporządzenia sprawozdania końcowego za 2014 r. księgowy Parlamentu stwierdził, iż uzyskał wystarczającą pewność co do prawdziwości i rzetelności zawartych w tym sprawozdaniu informacji na temat sytuacji finansowej Parlamentu we wszystkich istotnych aspektach oraz że nie pojawiły się żadne kwestie mogące wywołać zastrzeżenia;
- B. mając na uwadze, że w następstwie swojej kontroli Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że w ramach tej kontroli nie wykryto żadnych istotnych uchybień w wybranych systemach i rocznych sprawozdaniach z działalności instytucji i organów;
- C. mając na uwadze, że zgodnie ze zwyczajową procedurą przesłano kwestionariusz do administracji Parlamentu, a otrzymane odpowiedzi zostały omówione przez Komisję Kontroli Budżetowej w obecności wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet, sekretarza generalnego i audytora wewnętrznego;
- D. mając na uwadze, że jakość, wydajność i skuteczność zarządzania finansami publicznymi stale wymagają poprawy, zaś kontrola jest konieczna w celu dopilnowania, by polityczni przywódcy i administracja Parlamentu byli rozliczani przed obywatelami Unii;

Rozliczenia Parlamentu Europejskiego

1. zauważa, że ostateczna kwota środków, jakimi dysponował Parlament w 2014 r., wyniosła 1 755 631 742 EUR, tj. 20,13 % środków w dziale 5 wieloletnich ram finansowych (WRF) przeznaczonych na wydatki administracyjne wszystkich instytucji unijnych w 2014 r., co stanowi wzrost o 0,3% w stosunku do budżetu w 2013 r. (1 750 463 939 EUR);
2. zauważa, że całkowita kwota dochodów zaksięgowanych na dzień 31 grudnia 2014 r. wyniosła 174 436 852 EUR (2013 r.: 158 117 371 EUR), w tym 26 979 032 EUR dochodu przeznaczonego na określony cel (2013 r.: 25 991 783 EUR);
3. przypomina, że 72 % łącznej kwoty zobowiązań przeznaczono w 2014 r. na cztery rozdziały: rozdział 10 („Członkowie instytucji”), rozdział 12 („Urzednicy i pracownicy tymczasowi”), rozdział 20 („Budynki i koszty dodatkowe”) oraz rozdział 42 („Wydatki związane z asystentami posłów”);
4. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zamknięto księgi dochodów i wydatków Parlamentu za rok budżetowy 2014:

a) Dostępne środki (EUR)

Środki na 2014 r.:	1 755 631 742
Środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2013:	734 000
Środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2013:	277 774 604
Środki odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel na 2014 r.:	26 979 032
Środki przeniesione odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel z 2013 r.:	106 934 452
Ogółem:	2 168 053 830

b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2014 (EUR)

Zobowiązania:	2 138 652 789
Dokonane płatności:	1 742 390 229
Środki przeniesione automatycznie, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczanego na określony cel:	383 988 975
Środki przeniesione nieautomatycznie:	0
Środki anulowane:	39 918 558

c) Wpływy do budżetu (EUR)

Otrzymane w 2014 r.:	174 436 852
d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2014 r. (EUR)	1 476 824 398

5. zauważa, że z pozycji na środki tymczasowe i z innych źródeł przesunięto kwotę 71 500 000 EUR, aby zasilić budżet na opłaty za użytkowanie wieczyste budynku Konrad Adenauer w Luksemburgu oraz na jego rozbudowę i modernizację; zwraca uwagę, że stanowi to 4% ostatecznych środków na 2014 r.;

Opinie Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rozliczeń za rok 2014 oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw

6. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy przeprowadza szczegółową kontrolę wydatków administracyjnych i innych wydatków łącznie dla wszystkich instytucji unijnych, w tym również w odniesieniu do Parlamentu Europejskiego, oraz że z ogółu dowodów kontroli wynika, że w wydatkach w dziale „Administracja” nie wystąpił istotny poziom błędów; zauważa, że badania transakcji wskazują, iż szacowany poziom błędów w dziale 5 WRF („Administracja”) wynosi 0,5 % (w 2013 r. wyniósł on 1 %);
7. przypomina, że w ramach kontroli zbadano próbę obejmującą 129 transakcji płatniczych, w tym 92 płatności z tytułu wynagrodzeń, rent i emerytur, związanych z nimi świadczeń dodatkowych i innych kosztów personelu, 14 płatności w ramach zamówień związanych z budynkami i 23 płatności związane z innymi wydatkami (na energię, komunikację, technologie informacyjne itp.); podkreśla, że w 20 ze 129 skontrolowanych transakcji (tj. 15,5 %) wystąpił błąd; zauważa, że w odniesieniu do 12 kwantyfikowalnych błędów szacowany poziom błędów wynosi 0,5 %;
8. podkreśla zalecenie Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którym Parlament powinien wzmocnić swoje kontrole kosztów zwracanych przez europejskie partie polityczne organizacjom z nimi stowarzyszonym, a także opracować odpowiednie zasady dla europejskich partii politycznych dotyczące zamówień publicznych i monitorować ich stosowanie dzięki odpowiednim kontrolom i zapewnieniu lepszych wytycznych; apeluje o pełną przejrzystość wydatków europejskich partii politycznych i domaga się, aby w przyszłości właściwa komisja szczegółowo badała i omawiała te informacje w kontekście zwykłej procedury udzielania absolutorium;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

9. odnotowuje, że na posiedzeniu właściwej komisji z audytorem wewnętrznym w dniu 25 stycznia 2016 r. audytor wewnętrzny przedstawił swoje sprawozdanie roczne podpisane w dniu 16 lipca 2015 r. i wyjaśnił, że w 2014 r. przeprowadził następujące prace kontrolne dotyczące administracji Parlamentu:
- nadzór przekrojowy nad działaniami otwartymi ujętymi w sprawozdaniach z audytu wewnętrznego – etapy I i II jego prac w 2014 r.,
 - zadanie konsultacyjne dotyczące wewnętrznych procedur zarządzania i kontroli w Dyrekcji ds. Wspierania Demokracji (DG EXPO),
 - okresowy przegląd projektu budynku im. Konrada Adenauera – zob. „Etap 2: Oszacowanie kosztów projektu, sprawozdawczość w ich zakresie oraz ich kontrola”;
 - audyt wynagrodzeń i odpraw przejściowych posłów,
 - audyt procesu przyznawania dotacji w DG ds. Komunikacji (DG COMM),

- audyt systemów informatycznych – infrastruktura i funkcjonowanie – zob. „Zadanie 1 – pierwsze sprawozdanie: optymalizacja zasobów i ciągłość działania systemów informatycznych”,
 - audyt wdrożenia Kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności – usługi tłumaczenia ustnego;
10. podkreśla, że w następstwie audytu procesu przyznawania dotacji audytor wewnętrzny stwierdził, że istnieje znaczny potencjał do poprawy niektórych procedur zarządzania i kontroli, a tym samym do zapewnienia w większym stopniu, że program dotacji osiągnie swoje cele przez:
- dopilnowanie, by wieloletni program dotacji był w pełni spójny z celami długoterminowej strategii komunikacyjnej instytucji i wspierał te cele,
 - dopilnowanie, by wartość dodana programu była mierzona za pomocą odpowiednich narzędzi i wskaźników efektywności,
 - zawarcie umów z mniejszą liczbą partnerów strategicznych zdolnych zaproponować plan działania, który będzie obejmował cały okres obowiązywania umowy o partnerstwie,
 - usprawnienie oceny proponowanych projektów dzięki zdefiniowaniu wspólnej metodologii ich oceny przez wszystkie komitety oceniające,
 - usprawnienie oceny finansowej i operacyjnej zakończonych projektów na etapie ostatecznej płatności zwłaszcza w celu sprawdzenia, czy zatwierdzone działania zostały zrealizowane zgodnie z ich pierwotnie zakładanymi celami;

Kontrola ram kontroli wewnętrznej Parlamentu

11. zauważa, że pod koniec 2014 r., gdy poczyniono już znaczne postępy, do ukończenia pozostały jedynie cztery działania spośród 452 pierwotnie uzgodnionych działań stanowiących część ram kontroli wewnętrznej; wzywa audytora wewnętrznego do poinformowania Komisji Kontroli Budżetowej o postępach osiągniętych w odniesieniu do tych pozostałych działań;

Działania w następstwie rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2013

12. odnotowuje pisemne odpowiedzi udzielone Komisji Kontroli Budżetowej w dniu 15 października 2015 r. w związku z rezolucją PE w sprawie absolutorium za rok budżetowy 2013 ⁽¹⁾; z zadowoleniem przyjmuje wystąpienie sekretarza generalnego dotyczące poszczególnych kwestii i wniosków zawartych w tej rezolucji Parlamentu oraz wymianę poglądów z posłami, która po nim nastąpiła;
13. zauważa brak spójności między datą przedstawienia projektu sprawozdania w sprawie absolutorium PE a terminem, w którym możliwe było zadanie pytań dodatkowych sekretarzowi generalnemu;
14. odnotowuje odpowiedź sekretarza generalnego w sprawie dostępności aplikacji ePetition dla posłów i ogółu społeczeństwa; apeluje do sekretarza generalnego o przekazanie Parlamentowi wyników konsultacji z Wydziałem Prawnym i dokonanie oceny kosztów rozszerzenia dostępności tej aplikacji z perspektywy technicznej i budżetowej;
15. przypomina, że celem stołówek jest dostarczanie posłom i pracownikom usług restauracyjnych szybkiej obsługi; z zaniepokojeniem odnotowuje ograniczoną przestrzeń w stołówkach podczas okresu szczytowego, w szczególności w tygodniach posiedzeń plenarnych w Strasburgu; z zadowoleniem przyjmuje dostępność nowej przestrzeni na świeżym powietrzu, która częściowo rozwiąże ten problem, o ile pozwolą na to warunki pogodowe; wzywa administrację do dalszego udoskonalenia stołówki w Strasburgu dzięki efektywniejszemu wykorzystaniu całej dostępnej powierzchni;
16. zauważa, że Parlament rozpoczął stosowanie „umów w cenach stałych” do usług gastronomicznych; wskazuje, że środki budżetowe wymagane na opłacenie usług gastronomicznych były raczej niewielkie i stanowiły jedynie 0,23 % rocznego budżetu; oczekuje, że ceny w punktach gastronomicznych Parlamentu będą stabilne, po tym jak kilkakrotnie znacznie podwyższono ceny oferowanych zestawów;

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2013, sekcja I – Parlament Europejski (Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 3).

17. zauważa, że zawarte w 2015 r. nowe umowy na działalność gastronomiczną w Brukseli nie przewidują już wyłączności dla jednego dostawcy usług gastronomicznych; oczekuje, że zasady prowadzenia planowanych mniejszych punktów gastronomicznych w Brukseli będą uwzględniały MSP i będą promowały różnorodność dostawców usług gastronomicznych w celu zapewnienia wysokiej jakości usług w przystępnej cenie;
18. zauważa z zaniepokojeniem, że nieuzasadniony wzrost cen postawił niektóre osoby, zwłaszcza asystentów, stażystów i odwiedzających, w niekorzystnej sytuacji; podkreśla, że ceny w Parlamencie, wskutek ich podwyżek, są teraz praktycznie równoważne cenom w restauracjach i barach w pobliżu; ponadto zauważa z zaniepokojeniem, że pomimo wzrostu cen jakość żywności znacząco się pogorszyła;
19. uważa, że liczne tygodnie pracy w okręgach wyborczych i tygodnie posiedzeń plenarnych to okresy, podczas których stołówki i kafeterie nie są w pełni wykorzystywane; sugeruje, aby umowy zawierane z firmami gastronomicznymi uwzględniały opcję zatrudnienia pracowników tych obiektów w innym miejscu, w tygodniach, kiedy nie wszystkie stołówki i kafeterie są otwarte;
20. wzywa administrację do oceny i zaproponowania cennika łączącego nowe zasady z wyborem dań w przystępnych cenach, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości zniżek dla stażystów;
21. wyraża rozczarowanie w związku z tym, że administracja nie jest w stanie przedstawić danych na temat zmiennej liczby posiłków serwowanych podczas różnych dni i tygodni prac parlamentarnych; zastanawia się, jak można kontrolować usługodawców, jeśli brak takich podstawowych informacji; wzywa administrację, by udostępniła komisji przedmiotowo właściwej umowę na usługi gastronomiczne, która weszła w życie dnia 26 września 2015 r., oraz by przedstawiła szczegółowe dane dotyczące serwowanych posiłków;
22. podkreśla, że w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego przyjętym dnia 11 lipca 2014 r. stwierdzono, że potencjalne oszczędności dla budżetu Unii wynosiłyby około 114 mln EUR rocznie, gdyby Parlament scentralizował swoje działania; ponownie wzywa Parlament i Radę do podjęcia kwestii sporządzenia planu na rzecz jednej siedziby, z myślą o długofalowych oszczędnościach, o czym Parlament wspominał w kilku wcześniejszych rezolucjach;

Absolutorium za rok 2014

23. odnotowuje pouczającą wymianę poglądów między wiceprzewodniczącym odpowiedzialnym za budżet, sekretarzem generalnym i Komisją Kontroli Budżetowej w obecności członka Trybunału Obrachunkowego i audytora wewnętrznego, która odbyła się w dniu 4 lutego 2016 r.; z zadowoleniem przyjmuje dostępność sekretarza generalnego i wzywa do częstszego omawiania z nim w Komisji Kontroli Budżetowej kwestii mających wpływ na budżet Parlamentu;
24. odnotowuje podpisanie w dniu 5 lutego 2014 r. porozumienia o współpracy z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym (EKES) i Komitetem Regionów (KR); apeluje o ustanowienie konkretnych i szczegółowych przepisów dotyczących działania służb wspólnych dla tych trzech instytucji; podkreśla, że porozumienie to musi być wykonywane w sposób wyważony i musi przynosić równe korzyści trzem instytucjom; apeluje, aby w przeglądzie śródkresowym porozumienia została zawarta ocena skutków porozumienia dokonana przez każdą instytucję, z perspektywy zasobów ludzkich, synergii, wartości dodanej i treści, a także szczegółowa kalkulacja wynikających z niego oszczędności lub wzrostu wydatków budżetowych, ze szczególnym uwzględnieniem rozdziałów dotyczących personelu; pragnie być dalej informowany o działaniach następczych związanych z porozumieniem;
25. przypomina, że w ramach tego porozumienia do Parlamentu zostanie przeniesionych maksymalnie 80 urzędników z EKES-u i KR-u (pochodzących z działu tłumaczeń oraz asystentów) i będą oni pracować dla nowego Biura Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS); uważa, że przeniesienie to powinno umożliwić zwiększenie produkcji wewnętrznej w Parlamencie i przeznaczanie mniejszych środków budżetowych na outsourcing ekspertów, ocen i analiz; odnotowuje z zaniepokojeniem, że do chwili obecnej przeniesiono do EPRS-u 25 urzędników EKES-u i 24 KR-u, w większości w wieku bliskim emerytalnego, co oznacza znaczne oszczędności w rozdziałach dotyczących personelu tych dwóch instytucji kosztem poważnego zwiększenia budżetu Parlamentu w perspektywie krótkoterminowej (wynagrodzenia) oraz średnio- i długoterminowej (emerytury);
26. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie na stronach poszczególnych posłów do Parlamentu Europejskiego nazwisk dostawców usług, wraz z danymi dotyczącymi akredytowanych asystentów parlamentarnych i asystentów krajowych zatrudnianych przez posła;

27. wyraża ubolewanie wobec przeniesienia obowiązków z administracji na biura posłów; apeluje do administracji o sprawdzenie, które obowiązki (np. odpowiedzialność na ubezpieczenie stażystów) można z powrotem przekazać administracji;
28. podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości i przystępności prac wewnętrznych organów decyzyjnych Parlamentu, szczególnie Prezydium; apeluje o publikowanie w internecie i przekazywanie posłom na czas i w sposób usystematyzowany porządków dziennych oraz protokołów posiedzeń;
29. wskazuje, że obciążenia administracyjne nakładane na biura poselskie w bardziej ogólnym ujęciu również wzrosły i apeluje o racjonalizację formularzy wykorzystywanych do wewnętrznych procedur parlamentarnych, takich jak rekrutacja nowych asystentów;
30. zauważa, że ze znacznym opóźnieniem przyjęto wewnętrzne zasady dotyczące informowania o nieprawidłowościach i obowiązują one od stycznia 2016 r.; wyraża zaniepokojenie brakiem ochrony udzielanej demaskatorom i wzywa Parlament, aby czuwał nad zagwarantowaniem pełnego respektowania ich praw; wzywa Prezydium do rozszerzenia wewnętrznych zasad dotyczących demaskatorów poprzez uwzględnienie akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz apeluje o stosowanie równoważnych przepisów krajowych do asystentów krajowych;
31. apeluje o doprecyzowanie, jaką formę przyjmuje oficjalna i nieoficjalna współpraca z OLAF-em w sprawie rozliczeń posłów; zwraca uwagę, że co najmniej w jednym przypadku przekazano informacje osobom trzecim; widzi w tym naruszenie niezależnego mandatu poselskiego;
32. zauważa, że trudne było całkowite odróżnienie działalności politycznej przewodniczącego od jego przygotowań jako „Spitzenkandidat” do przewodniczenia swojej partii podczas wyborów europejskich w 2014 r., a ponadto trudno było dokonać takiego rozróżnienia w odniesieniu do innych „Spitzenkandidaten”; uważa, że nie dokonano jednoznacznego rozróżnienia między tymi dwiema rolami; apeluje o wyznaczenie wyraźnej granicy między wykonywaniem przez dane osoby obowiązków związanych z zajmowanym przez nich stanowiskiem a występowaniem przez nie w roli kandydatów w wyborach europejskich; ubolewa nad faktem, że – przynajmniej pośrednio – wykorzystuje się personel Parlamentu do pomocy przy przygotowywaniu kampanii i apeluje, aby tego rodzaju praktyki nie miały w przyszłości miejsca; w związku z tym ubolewa nad faktem, że przewodniczący przekształcił profil przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w serwisie Twitter w swój osobisty profil i wykorzystywał go w prowadzonej kampanii;
33. zleca EPRS przeprowadzenie analizy porównawczej ram prawnych regulujących dopuszczalność kandydatur w kampaniach wyborczych na rzecz innych organizacji międzynarodowych oraz w państwach członkowskich (wybory na szefa rządu, sekretarza generalnego, kanclerza itp.);
34. zauważa, że w okresie od 22 stycznia do 18 kwietnia przewodniczący udawał się w oficjalne zagraniczne podróże głównie w celu odbycia spotkań z przedstawicielami rządów i urzędnikami związanymi z partiami i organizacjami socjalistycznymi; zwraca się o przekazanie mu dalszych informacji na ten temat;
35. domaga się dalszych informacji na temat kampanii innych „Spitzenkandidaten”, w szczególności na temat tego, czy towarzyszyli im urzędnicy oraz inni pracownicy etatowi nieprzebywający na urlopie podczas kampanii wyborczej; z zadowoleniem przyjmuje informacje uzupełniające dostarczone przez przewodniczącego i apeluje o podobny poziom przejrzystości ze strony pozostałych kandydatów;

Zwrot kosztów ogólnych

36. przypomina, że zwrot kosztów ogólnych ma na celu pokrycie kosztów ponoszonych w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany, takich jak koszt wynajmu biura posła, wyposażenia, zaopatrzenia, dokumentacji czy logistycznej organizacji wydarzeń; zauważa, że wprowadzenie kompleksowego systemu kontroli dodatku związanego z mandatem parlamentarnym posła oznaczałoby utworzenie od 40 do 75 stanowisk administracyjnych, co stałoby w sprzeczności z planem ograniczania liczby personelu;
37. popiera pełną przejrzystość w zakresie zwrotu kosztów ogólnych w celu umożliwienia obywatelom europejskim wglądu w ogólne wydatki posłów do Parlamentu Europejskiego; wzywa Prezydium do dokonania przeglądu wykazu wydatków, które można pokryć z tytułu zwrotu kosztów ogólnych;
38. ponawia swój apel o zwiększenie przejrzystości zwrotu kosztów ogólnych dla posłów; wzywa Prezydium do podjęcia prac nad zdefiniowaniem precyzyjniejszych przepisów dotyczących odpowiedzialności za wydatki kwalifikujące się do zwrotu z tego tytułu, bez generowania dodatkowych kosztów i obciążenia administracyjnego dla posłów;
39. przypomina Prezydium o pilnej potrzebie przeprowadzenia audytu dotyczącego zwrotu kosztów ogólnych;

Zarządzanie systemem dofinansowania dla grup odwiedzających

40. z zadowoleniem przyjmuje lepsze dostosowanie dotacji Parlamentu dla grup odwiedzających do faktycznie poniesionych kosztów; niemniej jednak z ogromnym zaniepokojeniem odnotowuje fakt, że jest to jedyne działanie obarczone krytycznym ryzykiem stwierdzone przez audytora wewnętrznego Parlamentu;
41. jest zaniepokojony tym, że kwoty dofinansowania dla grup odwiedzających w 2014 r. były wciąż wypłacane głównie w gotówce: w 2013 r. 73,14 % kwoty w wysokości 24 593 928,16 EUR wypłacono w gotówce, a 26,86 % przelewem bankowym, podczas gdy w 2014 r. 71,15 % kwoty w wysokości 22 281 749,46 EUR wypłacono w gotówce, a 28,85 % przelewem bankowym;
42. odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził w swoim sprawozdaniu przekrojowym z zarządzania finansami w budżecie Unii, iż praktyka dokonywania płatności gotówkowych na rzecz grup odwiedzających z tytułu zwrotu kosztów jest „problematicznym obszarem wysokiego ryzyka”; apeluje zatem o ograniczenie w miarę możliwości płatności gotówkowych przy zwracaniu kosztów grupom odwiedzających; wskazuje, że dokonywanie płatności gotówkowych na rzecz grup odwiedzających niesie ze sobą znaczne ryzyko zagrożenia reputacji Parlamentu i wiąże się z istotnym zagrożeniem bezpieczeństwa; uznaje obawy dotyczące kwestii praktycznych i wzywa, aby przed przyjęciem nowych zasad regulujących przyjmowanie grup odwiedzających dokonać oceny skutecznych metod będących alternatywą dla dokonywania płatności;

Rejestr służący przejrzystości i konflikty interesów

43. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja wszczęła procedurę konsultacji publicznych w zakresie przeglądu obecnego rejestru Komisji i Parlamentu służącego przejrzystości oraz jego rozszerzenia na Radę; apeluje, aby bezpośrednio po zakończeniu konsultacji publicznych powołano międzyinstytucjonalną grupę roboczą celem opracowania wniosków dotyczących przeglądu rejestru, towarzyszącego mu kodeksu postępowania oraz ich funkcjonowania;
44. wzywa ponadto administrację Parlamentu do przygotowania sprawozdania na temat tego, którzy byli kierownicy, dyrektorzy generalni, dyrektorzy i członkowie zarządu w odnośnych europejskich organizacjach pozarządowych są teraz posłami do Parlamentu;
45. zwraca się do administracji Parlamentu o sporządzenie sprawozdania na temat wykorzystywania pomieszczeń Parlamentu przez grupy interesu oraz inne organizacje zewnętrzne; wzywa Prezydium do zbadania zgodności tych wydarzeń z pracą Parlamentu przy jednoczesnym dopilnowaniu, aby Parlament w dalszym ciągu stanowił instytucję otwartą na wymianę poglądów ze społeczeństwem obywatelskim oraz na debatę publiczną;
46. przypomina, że posłowie mają obowiązek natychmiastowego informowania administracji o wszelkich zmianach w swych deklaracjach o braku konfliktu interesów; ubolewa nad faktem, że życiorysy i deklaracje o braku konfliktu interesów posłów wybranych w 2014 r. zostały opublikowane na stronie internetowej Parlamentu ze znacznym opóźnieniem;
47. wzywa Parlament do przyjęcia przepisów mających na celu ujawnianie w formie „śladu legislacyjnego” wszelkich materiałów uzyskanych od lobbystów lub grup interesu na temat opracowywanych strategii politycznych, ustaw i poprawek;
48. wzywa Prezydium do zapewnienia technicznej możliwości publikowania przez posłów na swojej oficjalnej stronie internetowej swoich kalendarzy, a w szczególności informacji o spotkaniach z lobbystami, jeśli posłowie wyrażają taką chęć;

Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej i Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej

49. zauważa, że koszty delegacji, wspólnych zgromadzeń parlamentarnych, delegacji ad hoc i misji obserwacji wyborów poza Unią zostały w 2014 r. ograniczone z 5 794 360 EUR (2013 r.) do 1 351 212 EUR (2014 r.) w następstwie uwag Parlamentu zawartych we wspomnianej wyżej rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2013, a także w wyniku ograniczenia wyjazdów służbowych w związku z okresem przechodzenia do następnej kadencji, w trakcie którego podróże delegacji były praktycznie zawieszane na kilka miesięcy; krytykuje jednak fakt, że niektóre wyjazdy służbowe Parlamentu, zwłaszcza te do odległych krajów, były zbyt kosztowne; oczekuje, że koszty te zostaną dokładniej wyjaśnione i jeszcze bardziej ograniczone w najbliższej przyszłości, a także apeluje o publikowanie szczegółowych danych dotyczących kosztów wszystkich wyjazdów służbowych w rocznym sprawozdaniu z działalności;
50. uważa, że należy zastanowić się nad tym, jak można wykorzystać narzędzia informatyczne, takie jak wideokonferencje, w celu ograniczenia liczby podróży delegacji;
51. apeluje o pilne opracowanie i wypełnienie treścią stron internetowych delegacji międzyparlamentarnych; uznaje za równie istotne, aby w miarę możliwości budżetowych publiczne posiedzenia delegacji były transmitowane na żywo z wykorzystaniem przesyłania strumieniowego w internecie, podobnie jak posiedzenia komisji parlamentarnych;

Dyrekcja Generalna ds. Analiz Parlamentarnych

52. przypomina, że nowe służby zajmujące się analizami dla posłów rozpoczęły wykonywanie analiz dla indywidualnych posłów w postaci publikacji typu „briefing” dotyczących wszystkich głównych obszarów polityki; zauważa, że w pierwszym pełnym roku działalności biuro analiz opracowało ponad 450 publikacji, odpowiedziało na 1 675 złożonych przez posłów wniosków o przeprowadzenie analizy i obsłużyło 745 podobnych wniosków od innych klientów Parlamentu; zauważa, że dzięki tym służbom posłowie mają dostęp do obszernych informacji w istotnych dziedzinach, w związku z czym powinno istotnie spaść zapotrzebowanie na ekspertyzy zewnętrzne, a co za tym idzie – poczynione zostaną oszczędności; apeluje, aby wszystkie publikacje typu „briefing” dotyczące głównych obszarów polityki były tłumaczone na języki urzędowe państw członkowskich;
53. zwraca się o precyzyjniejszą definicję zadań poszczególnych służb (ds. analiz, oceny skutków) oraz o powiadomienie posłów o tych zakresach odpowiedzialności;
54. zwraca się do Działu ds. Oceny Ex Ante Skutków o poprawę swojej widoczności, poprzez e-mail, zwłaszcza w odniesieniu do swoich doskonałych usług dla członków komisji i sprawozdawców oraz do swoich metod pracy; zachęca do prowadzenia szkoleń dla doradców i asystentów posłów; domaga się istotnego zwiększenia zasobów ludzkich w tym obszarze, ponieważ walnie się to przyczyni do umożliwienia Parlamentowi uczestnictwa w procesie decyzyjnym na równych warunkach;
55. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dotychczas nie było jeszcze skarg na jednostronną ocenę skutków, i wzywa wspomniany dział do dalszego gwarantowania bezstronności pod tym względem;
56. wzywa DG EPRS do większego odróżniania swych publikacji od oficjalnych stanowisk Parlamentu, aby uniknąć wprowadzenia w błąd opinii publicznej oraz mediów; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie zastrzeżenia prawnego do wszystkich publikacji; wzywa DG EPRS do zwiększenia widoczności tej informacji i zamieszczania jej nie tylko na ostatniej stronie publikacji, oraz do wprowadzenia dodatkowych elementów umożliwiających łatwe odróżnienie od oficjalnych stanowisk Parlamentu;

Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji

57. zauważa, że VoteWatch otrzymał dwie dotacje (149 172 EUR w 2012 r. i 350 000 EUR w 2013 r.) na współfinansowanie konkretnych projektów dotyczących wyborów europejskich; zwraca się o przedstawienie mu oceny wartości dodanej tych projektów;
58. wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że działania Parlamentu na rzecz komunikacji nie przynoszą rzeczywistych wyników, zważywszy na stale malejącą frekwencję podczas wyborów europejskich, jak również ogólny brak wiedzy w społeczeństwie na temat roli i działalności Parlamentu;
59. negatywnie ocenia prezentowanie na stronie internetowej Parlamentu danych statystycznych na temat objaśnień głosowania, przemówień na posiedzeniu plenarnym, pytań poselskich, poprawek i projektów rezolucji, pytań wymagających odpowiedzi na piśmie, kierowanych do przewodniczącego Rady Europejskiej, Rady, Komisji lub wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, które – jak się wydaje – mają świadczyć o tym, którzy posłowie do Parlamentu są „aktywni” na platformach takich jak MEPRanking; wzywa Parlament do zaprzestania udostępniania nieopracowanych statystycznych danych liczbowych oraz do uwzględnienia bardziej odpowiednich kryteriów pozwalających na ocenę aktywności posłów;
60. zauważa, że DG COMM bardzo głośno wzywa do ograniczenia wydatków i do położenia większego nacisku na wydajność; apeluje o położenie większego nacisku na skuteczność wdrażania, a nie na wysokie koszty technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT); zauważa, że pomimo iż wydano duże kwoty na stronę internetową Parlamentu, nadal jest ona skomplikowana, trudno się po niej poruszać i nie zapewnia pożądaną widoczności Parlamentu; doradza przegląd strategii marketingowej; podkreśla, że przejrzysta i dostępna strona internetowa jest kluczowym narzędziem angażowania obywateli;
61. apeluje o nową i skuteczną wyszukiwarkę internetową Parlamentu, w tym o zapewnienie zarówno dużej optymalizacji samej wyszukiwarki, jak i w pełni kompleksowej strony wyników wyszukiwania, a także o równoczesny wysiłek, aby zwiększyć dostęp do tej strony dzięki udoskonaleniu systemu rozpoznawania słów kluczowych; zaleca intensywną współpracę międzyinstytucjonalną w celu połączenia wszystkich internetowych baz danych instytucji Unii; zauważa, że dzięki temu działania Unii będą przejrzyste dla wszystkich obywateli;

Dom Historii Europejskiej

62. jest rozczarowany informacją, że roboty w budynku Eastman, w którym będzie się mieścić dom Historii Europejskiej, są coraz bardziej opóźnione; apeluje o przedstawienie planu komunikacji/ projektów w zakresie promocji i strony internetowej/ planu marketingowego, w których zostanie szczegółowo opisane, jak Dom Historii Europejskiej ma osiągnąć pożądany poziom oddziaływania;
63. przypomina, że roboty należało ukończyć do końca 2014 r.; oczekuje, że pierwotnie uzgodniony ogólny budżet przeznaczony na roboty budowlane w ramach tego projektu nie zostanie przekroczony, pomimo opóźnień, oraz że pierwsza wystawa zostanie otwarta pod koniec 2016 r.;
64. apeluje o ścisłe rozdzielenie treści wystaw Domu Historii Europejskiej od treści wystaw prezentowanych w już działającym Parlamentarium; ostrzega ponownie przed ryzykiem nazbyt wysokich dalszych kosztów, które w żadnej mierze nie są współmierne do kosztów oddania budynku do użytku;

Centrum dla Zwiedzających Parlamentu Europejskiego

65. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlamentarium jest jedną z najpopularniejszych atrakcji turystycznych w Brukseli i w 2014 r. odwiedziło je 340 500 zwiedzających (337 000 zwiedzających w 2013 r.); podkreśla znaczenie informowania władz belgijskich o tych danych liczbowych i płynących z nich korzyściach;
66. jest zaniepokojony tym, że w poprzednim roku środki budżetowe przeznaczone na Centrum dla Zwiedzających Parlamentu Europejskiego wzrosły o 24 %, podczas gdy liczba zwiedzających wzrosła jedynie o 1 %;
67. zaleca, by państwo członkowskie, w którym znajduje się Parlamentarium, częściowo finansowało jego koszty utworzenia i funkcjonowania;

Nagroda LUX

68. zauważa, że wydatki na samą nagrodę filmową LUX w roku 2014 wyniosły 391 506 EUR, i była to kwota znacznie mniejsza niż w latach poprzednich (2013 r.: 448 000; 2012 r.: 434 421 EUR), przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z dokonaniem oficjalnej selekcji, przeprowadzeniem konkursu, w tym sporządzeniem napisów dialogowych w 24 językach urzędowych Unii i wydruków informujących o pokazach w 28 państwach członkowskich, jak również z organizacją ceremonii wręczenia nagrody; przypomina, że celem reklamy i promocji nagrody filmowej LUX, jak również nagrody Sacharowa i poszanowania praw kobiet, jest zobrazowanie zaangażowania Parlamentu na rzecz przyjętych za wspólną zgodą wartości, takich jak prawa człowieka i solidarność, a także jego zaangażowania na rzecz różnorodności kulturowej i językowej; ubolewa nad faktem, że nie został jeszcze udostępniony wynik ankiety na temat wiedzy o nagrodzie LUX i o jej wpływie, o którą to ankietę zwrócono się w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za 2013 r.; apeluje o udostępnienie opinii publicznej wyników tej ankiety do połowy maja 2016 r. i o oficjalne przedstawienie tych wyników Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Kultury i Edukacji Parlamentu;

Dyrekcja Generalna ds. Personelu

69. zauważa, że w 2014 r. Sekretariat zatrudnił 309 urzędników i innych pracowników tymczasowych, a grupy polityczne zatrudniły 8 pracowników tymczasowych; zauważa, że na dzień 31 grudnia 2014 r. w Parlamencie zatrudnionych było łącznie 6 040 urzędników oraz pracowników tymczasowych (5 295 w Sekretariacie i 745 w grupach politycznych); podkreśla, że w 2013 r. wartości te wynosiły odpowiednio: 6 105 (łącznie liczba urzędników i pracowników tymczasowych), 5 308 (Sekretariat) i 797 (grupy polityczne);
70. zwraca się o precyzyjniejsze wymogi dotyczące kwalifikacji pracowników, w szczególności pełniących wrażliwe funkcje, np. w sekretariatach komisji lub Dziale ds. Oceny Ex Ante Skutków; zwraca się o weryfikację szczegółowych wymogów dotyczących neutralności światopoglądowej i politycznej pracowników; zwraca się o przedstawienie Parlamentowi kryteriów wyboru pracowników;
71. wskazuje, że 114 byłych członków personelu tymczasowego na potrzeby sesji plenarnych w Strasburgu zostało zatrudnionych przez Parlament w 2014 r. jako pracownicy kontraktowi; podkreśla, że orzeczenie francuskiego sądu w zakresie „interimaires” samo w sobie nie może stanowić uzasadnienia dla decyzji o zatrudnieniu ich na podstawie regulaminu pracowniczego;
72. podkreśla, że w związku z przeglądem regulaminu pracowniczego w 2014 r. oraz zgodnie z aktualnymi WRF na dzień 1 stycznia 2014 r. z planu zatrudnienia usunięto 67 stanowisk (66 stałych i 1 tymczasowe), aby osiągnąć pięcioprocentową redukcję liczby stanowisk w okresie 2013–2017, z wyłączeniem grup politycznych;

73. zwraca uwagę, że przez wydłużenie tygodniowego czasu pracy z 37,5 godziny do 40 godzin w związku z zmianą regulaminu pracowniczego uzyskuje się ekwiwalent ponad 350 dodatkowych etatów i praktycznie równoważy to uzgodnione w ramach reformy regulaminu pracowniczego ograniczenie liczby personelu w ciągu kilku lat o 5 %; wzywa Parlament, aby przedłożył przejrzyste sprawozdanie zawierające dane roczne dotyczące planowanych ograniczeń etatów i uwzględnił przy tym wydłużenie czasu pracy;
74. zauważa, że odsetek urzędniczek pozostaje bardzo wysoki i wzrósł do 59,2 % na koniec 2014 r. w porównaniu z 58,8% na koniec 2013 r.; jest zaniepokojony brakiem równowagi płci w administracji, ponieważ kobiety zajmują jedynie 30 % stanowisk kierowników działów, 34 % stanowisk dyrektorów i 18,2 % stanowisk dyrektorów generalnych; wzywa do wprowadzenia programu równości szans, w szczególności jeśli chodzi o stanowiska kierownicze, tak aby jak najszybciej zaradzić tym dysproporcjom; przypomina, że kobiety zajmowały 1 na 8 stanowisk dyrektorów oraz 9 na 31 stanowisk kierowników działów zatrudnionych w 2014 r.; uważa, że procedura naboru powinna być wyważona; ponownie podkreśla konieczność bardziej zrównoważonej reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla;
75. ubolewa nad faktem, że Parlament nadal nie publikuje corocznych informacji na temat urzędników wysokiego szczebla, którzy odeszli z administracji parlamentarnej, ani wykazu ocenionych przypadków potencjalnych konfliktów interesów, zgodnie z wymogami art. 16 akapit czwarty regulaminu pracowniczego;
76. zauważa, że na koniec 2014 r. w Parlamencie pracowało 1 686 (2013 r.: 1 763) akredytowanych asystentów parlamentarnych, a umowę o pracę z posłem podpisało 4 453 asystentów krajowych;
77. jest zaniepokojony faktem, że liczba zatrudnionych asystentów krajowych na posła różni się znacząco, od 0 do 46 w 2014 r. (w stosunku do 0 do 43 w 2013 r.); podkreśla, że w 2014 r. 91 posłów zatrudniło ponad 10 asystentów krajowych (w 2013 r. było to 84 posłów);
78. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w dniu 26 października 2015 r. Prezydium przyjęło nowe przepisy dotyczące zarządzania zwrotem kosztów pomocy parlamentarnej, które wzmocniły wymogi w zakresie zwrotu kosztów poniesionych w związku z umowami o pracę z asystentami krajowymi, a mianowicie postanowiono, że co najmniej 25 % środków na pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej zostanie przeznaczony na wydatki związane z zatrudnieniem akredytowanych asystentów parlamentarnych;
79. zauważa, że na koniec 2014 r. akredytowani asystenci parlamentarni stanowili 26,7% pracowników Parlamentu; przypomina, że w lipcu 2014 r. wygasły umowy ok. 1 700 akredytowanych asystentów parlamentarnych zatrudnionych w 7. kadencji, a przed końcem 2014 r. Dyrekcja Generalna ds. Personelu przygotowała zakrojoną na szeroką skalę operację zatrudnienia 1 686 akredytowanych asystentów dla posłów na 8. kadencję;
80. podkreśla, że dietyienne otrzymywane przez akredytowanych asystentów parlamentarnych w związku z wyjazdami do Strasburga są o co najmniej 21 % niższe od tych otrzymywanych przez innych pracowników; ubolewa, że Prezydium nie uwzględni wniosku wyrażonego przez Parlament w ust. 74 jego rezolucji z dnia 29 kwietnia 2015 r.; ponownie apeluje do Prezydium o przyjęcie koniecznych środków w celu zlikwidowania tej nierówności i zrównania wysokości diet dziennych akredytowanych asystentów parlamentarnych z wysokością diet pozostałych pracowników;
81. ubolewa, że Prezydium nie wszczęło żadnych działań w związku z ust. 71 rezolucji Parlamentu z dnia 29 kwietnia 2015 r.; apeluje do Prezydium o pilne podjęcie koniecznych działań, aby komitet doradczy ds. molestowania i zapobiegania mu w miejscu pracy odpowiedzialny za sprawy akredytowanych asystentów parlamentarnych miał zrównoważony skład i obejmował co najmniej dwóch przedstawicieli akredytowanych asystentów parlamentarnych;
82. z zadowoleniem odnotowuje środki przyjęte w celu organizacji zarządzania umowami akredytowanych asystentów parlamentarnych w związku z rozpoczęciem ósmej kadencji, a szczególnie sprawne działanie aplikacji APA People; jest jednak zdania, że rekrutacją akredytowanych asystentów parlamentarnych powinna się zajmować większa liczba pracowników administracyjnych, aby przyspieszyć i usprawnić tę rekrutację; podkreśla, że dostępne zasoby ludzkie i techniczne nie wystarczyły do tego, aby uniknąć opóźnień przy podpisywaniu umów z niektórymi asystentami, przypadków zerwania umowy, a także opóźnień w wyliczaniu diet i innych dodatków, a tym samym wypłacaniu wynagrodzeń; przyznaje jednak, że procedura wyraźnie się poprawiła w porównaniu z rokiem 2009 oraz uważa, że Parlament musi dalej pracować nad przyspieszeniem i usprawnieniem procedur rekrutacji;
83. apeluje do sekretarza generalnego i Prezydium o zbadanie i znalezienie rozwiązań problemów w związku z akredytowanymi asystentami parlamentarnymi, co może mieć miejsce np. w przypadku opóźnień w podpisywaniu umów na początku obecnej kadencji, zrywania umów, konsekwencji przyspieszania dat wyborów europejskich dla minimalnych wymaganych okresów składkowych itp.; apeluje o włączenie przedstawicieli akredytowanych asystentów parlamentarnych w prace na rzecz poszukiwania tych rozwiązań;

84. odnotowuje poczynione postępy w celu dostosowania szkoleń do szczególnych potrzeb akredytowanych asystentów parlamentarnych; uważa jednak, że zasadnicze znaczenie mają dalsze postępy w tej kwestii, szczególnie w przypadku szkoleń specjalnych, elastycznego czasu pracy i intensywnych kursów językowych, organizowanych tylko w okresach, w których większość akredytowanych asystentów parlamentarnych musi wziąć roczny urlop; apeluje o uwzględnienie również szczególnej sytuacji akredytowanych asystentów parlamentarnych w odniesieniu do godzin organizacji działań służących dobrostanowi w miejscu pracy (mindfulness), konferencji popołudniowych itp.;
85. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie oceniające statut asystenta, opracowane przez Parlament i przedstawione w lipcu 2015 r.; ubolewa nad tym, że sprawozdanie ogranicza się praktycznie do oceny wyników aplikacji APA-People i do zgłoszenia kilku problemów, jakie administracja napotkała przy wdrażaniu statutu asystenta i w odniesieniu do wewnętrznych przepisów wykonawczych; wyraża niezadowolenie z powodu niektórych sądów wartościujących zawartych w drugiej części sprawozdania i absolutnie nie zgadza się z nimi; uważa w związku z tym, że przeprowadzona ocena nie spełnia swoich celów, za wyjątkiem przypadku aplikacji APA-People; w rezultacie zwraca się do Parlamentu o przeprowadzenie przed końcem tego roku całościowej i wyczerpującej oceny statutu i przepisów wykonawczych; ocena ta obejmie również te wszystkie aspekty natury prawnej, które powodują trudności, tak by można było stworzyć podstawy umożliwiające ulepszenie, dostosowanie i zreformowanie różnych norm w najbliższej przyszłości; apeluje również o włączenie do tego procesu oficjalnych przedstawicieli akredytowanych asystentów parlamentarnych, biorąc pod uwagę przede wszystkim bardzo pozytywną rolę, jaką odegrali przy pierwszym przeglądzie;
86. domaga się, aby w trosce o przejrzystość roczne sprawozdanie Parlamentu odzwierciedlało działania zorganizowane i sfinansowane przez Komitet Pracowniczy z budżetu instytucji, z wyszczególnieniem rodzajów działań, poczynionych wydatków i przestrzegania należytego zarządzania finansami;
87. domaga się udostępnienia mu wyników oceny aplikacji służącej do rekrutacji akredytowanych asystentów parlamentarnych „APA People” uruchomionej na początku obecnej kadencji;

Dyrekcja Generalna ds. Infrastruktury i Logistyki

88. podkreśla, że w ramach nowej średnioterminowej strategii dotyczącej nieruchomości zostaną podjęte starania, aby znaleźć nowe budynki odpowiadające potrzebom Parlamentu i położone w bliskiej odległości od głównych siedzib Parlamentu; podkreśla, że wieloletni plan prac remontowych powinien opierać się na realistycznych i szczegółowych prognozach, zarówno pod względem parametrów finansowych, jak i terminów; przypomina, że Parlament jest właścicielem 81 % całej powierzchni biurowej, którą zajmuje, oraz że należy chronić budżet przed kosztami remontu starzejących się budynków, co będzie istotnym wyzwaniem stojącym przed Parlamentem w nadchodzących latach;
89. zauważa, że w trzech miejscach pracy Parlament zajmuje powierzchnię 1,1 mln m²; uważa, że kwestią najwyższej wagi jest ustanowienie procedur, aby zapewnić zrównoważony charakter budynków Parlamentu w związku ze wzrostem kosztów utrzymania;
90. domaga się, by przystępując do nowych zakupów lub najmów, kierowano się absolutną rozważą, oraz zauważa potrzebę regularnego monitorowania i dostosowywania strategicznego planu zajęcia pomieszczeń, jest zdania, że koncepcje w strategicznych ramach działania powinny również przewidywać możliwość ograniczenia przez Parlament zapotrzebowania na nowe budynki, w miarę jak ukierunkowuje on organizację w większym stopniu na wyniki i równowagę między życiem zawodowym a prywatnym pracowników; zauważa, że powszechnie dostępne technologie i praktyki takie jak praca zdalna mogą również przyczynić się do efektywniejszego gospodarowania czasem i uczynienia Parlamentu bardziej przyjaznym dla środowiska;
91. zauważa, że od czerwca 2014 r. ok. 1 000 pracowników DG IPOL, DG EXPO i DG EPRS przeniosło się do budynku Square de Meeûs; przypomina, że przeprowadzka ta była pierwszym kluczowym etapem procesu udostępniania posłom dodatkowej powierzchni w głównych budynkach Parlamentu; pragnie być informowany o kolejnych krokach Parlamentu oraz o konkretnym harmonogramie udostępniania dodatkowych biur;
92. wzywa administrację do zorganizowania pomieszczeń w głównych budynkach Parlamentu dla personelu pracującego w Square de Meeûs, w tym pomieszczenia umożliwiającego posłom przeglądanie dokumentów, do których dostęp jest ograniczony;
93. ubolewa, że nadal nie było możliwe zawarcie porozumienia między Parlamentem a Komisją w sprawie wspólnego zarządzania Domami Europejskimi; wzywa obie instytucje do znalezienia wzajemnie akceptowalnego porozumienia ustanawiającego ramy dla nabywania i najmu nieruchomości oraz upraszczającego procedury administracyjne i finansowe dotyczące bieżącego zarządzania Domami Europy; wzywa hierarchię polityczną do interwencji, jeśli zajdzie taka konieczność;

94. uznaje, że należało już dawno przystąpić do remontu budynku Paul-Henri Spaak, w tym rozbudowy tego obiektu i powiększenia sal wykładowych dla odwiedzających oraz biur posłów; popiera plany administracji, ale podkreśla, że należy je realizować w oparciu o aktualną liczbę posłów, a nie ich ewentualną liczbę przy nierealistycznym założeniu rozszerzenia Unii;
95. domaga się konkretnego planu i prognozy kosztów dotyczących prac remontowych; wzywa do większej przejrzystości i udziału indywidualnych posłów w decyzjach, które mają znaczący wpływ na administracyjne i finansowe aspekty działania tej instytucji; uważa, że informacje udzielane na szczelbu Konferencji Przewodniczących i Prezydium oraz zawarte przez te organy uprzednie porozumienia są niewystarczające; wnosi o przekazywanie wszystkim posłom wszystkich dokumentów strategicznych dotyczących organizacji i przyszłego rozwoju Parlamentu;
96. jest zaniepokojony wnioskiem o internalizację usług transportowych i powstającymi w rezultacie dodatkowymi kosztami, które oznaczają wzrost w 2017 r. o ponad 50 % w porównaniu z 2016 r.;

Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji oraz Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Pisemnych

97. zauważa, że z obliczeń dokonanych przez Parlament wynika, że w 2014 r. etatowi tłumacze ustni spędzili średnio w kabinach, wykonując tłumaczenia, 10,7 godzin tygodniowo; zauważa jednak, że liczba godzin spędzonych w kabinach stanowi tylko część pracy tłumaczy ustnych, która polega również na przygotowywaniu się do posiedzeń, nauce i doskonaleniu języka, dyżurach domowych oraz szkoleniach tematycznych i innych specjalistycznych szkoleniach; wzywa sekretarza generalnego do dostarczenia wskaźników, które mierzą wszystkie rodzaje działań wykonywanych przez tłumaczy ustnych; ubolewa nad podziałem usług tłumaczeń ustnych dostarczanych przez poszczególnych tłumaczy, których praca średnio waha się od 6 do 16 godzin tygodniowo w skali roku, co prowadzi do nierównomiernego obciążenia pracą części tłumaczy; przyznaje, że z powodu wyborów europejskich rok 2014 nie był rokiem typowym pod względem natężenia prac parlamentarnych;
98. z zaniepokojeniem zauważa, że nie została objaśniona metoda obliczeniowa stosowana do opracowywania danych statystycznych i wzywa administrację do lepszego informowania o swych procesach właściwych przedstawicieli tłumaczy ustnych;
99. wzywa administrację do wyłączenia urlopów i nieobecności chorobowych z procesu obliczania średniej liczby godzin spędzonych przez tłumaczy na wykonywaniu tłumaczeń ustnych w kabinach;
100. ponownie zwraca uwagę na znaczenie wielojęzyczności dla legitymacji demokratycznej Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wyniku zasobooszczędnej strategii wielojęzyczności przyjętej przez Prezydium w 2011 r. i następujących po tej dacie reform organizacyjnych osiągnięto oszczędności wydatków budżetowych w dziedzinie tłumaczenia ustnego; domaga się, by warunki pracy przewidywały gwarancje służące ochronie zarówno jakości tłumaczenia ustnego, jak i zdrowia tłumaczy ustnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeb wynikających ze zmiennych trybów pracy parlamentarnej i wydajnego gospodarowania zasobami; wzywa sekretarza generalnego do dalszych starań w dziedzinie ścisłej współpracy z tłumaczami ustnymi;
101. jest zdania, że nadal jest możliwe zwiększenie efektywności w świadczeniu usług tłumaczenia ustnego, którą ograniczają obecnie w szczególności przepisy uchwalone w 2005 r. i nie przystające już do aktualnej praktyki posiedzeń Parlamentu; domaga się zbadania, czy możliwe jest zwiększenie efektywności również w jednostkach obsługi administracyjnej DG INTE;
102. wzywa do dokonania przeglądu w celu oceny, czy odpowiednia liczba wewnętrznych tłumaczy ustnych jest zapewniana również podczas podstawowych dni pracy Parlamentu;
103. wzywa Dyrekcję Generalną ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji do podjęcia wszelkich niezbędnych działań zarządczych w celu poprawy narzędzi teleinformatycznych i usług wsparcia technicznego dla tłumaczy ustnych, dostosowując je do narzędzi i usług dostępnych w tym zakresie dla Komisji, w celu zwiększenia produktywności w zakresie zadań tłumaczeniowych, dostosowania nakładu pracy poszczególnych tłumaczy ustnych oraz zapewnienia obecności i dyspozycyjności etatowych tłumaczy podczas podstawowych dni pracy Parlamentu, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu ich praw socjalnych; zwraca się ponadto do sekretarza generalnego o przedstawienie nowej koncepcji służącej wydajnemu i oszczędnemu zarządzaniu pracownikami, która to koncepcja powinna być również oparta na porozumieniu z tłumaczami ustnymi;

104. uważa, że ulepszanie świadczenia usług tłumaczeń ustnych, w szczególności wraz z Komisją w ramach współpracy instytucjonalnej, zwiększyłyby wydajność korzystania z tych usług;
105. jest zaniepokojony tym, że odpowiedzialność za organizację posiedzeń i zarządzanie konferencjami podzielona jest pomiędzy różne dyrekcje generalne;

Dyrekcja Generalna ds. Finansów

Biuro podróży

106. z zadowoleniem przyjmuje efektywne wdrażanie przez biuro podróży wytycznych DG FINS zobowiązujących to biuro do poszukiwania najlepszych cen; zachęca ponadto biuro podróży, aby częściej porównywało ceny i starało się zawierać umowy z głównymi liniami lotniczymi, z myślą o osiągnięciu większej elastyczności i niższych cen, przy zapewnieniu możliwości wprowadzania zmian i anulowania podróży; wzywa biuro podróży do aktywnego poszukiwania tańszych biletów i ofert przy dokonywaniu rezerwacji oraz ogólnie do oferowania bardziej konkurencyjnych cen, przy uwzględnieniu wszystkich linii lotniczych; wzywa DG FINS do opracowania ankiety na temat poziomu zadowolenia z usług świadczonych przez biuro podróży, która zostanie przeprowadzona wśród użytkowników, tak aby zidentyfikować aspekty, które wymagają dalszego doskonalenia;
107. zauważa trudności, jakie niesie za sobą obsługa wniosków o organizację podróży dla instytucji tak rozległej i istotnej, jaką jest Parlament, przy uwzględnieniu szczególnych aspektów jego działalności (elastyczność, odwołania dokonywane w ostatniej chwili);
108. wzywa DG FINS do przeprowadzenia, w ścisłej współpracy z DG SAFE i DG COMM, ponownej oceny planów działania w sytuacjach awaryjnych w celu znalezienia lepszych rozwiązań w obliczu nowych zagrożeń dla bezpieczeństwa, w szczególności w odniesieniu do wyjazdów służbowych do miejsc pracy tej instytucji;

Dobrowolny fundusz emerytalny

109. zauważa, że szacunkowy deficyt aktuarialny dobrowolnego funduszu emerytalnego, obliczany na podstawie aktywów funduszu, na koniec 2014 r. wzrósł do poziomu 270,3 mln EUR (207,9 mln EUR w 2013 r.); podkreśla, że budzi to obawy o to, czy kapitał funduszu nie zostanie przedwcześnie wyczerpany;
110. zwraca uwagę, że prognozowane przyszłe zobowiązania funduszu rozkładają się na okres kilkudziesięciu lat; wzywa Prezydium do rozważenia opcji poprawy płynności finansowej funduszu;
111. wzywa do przedstawienia bez dalszych opóźnień wyników oceny zewnętrznej, o jaką zwrócił się Parlament we wspomnianej wyżej rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2013; uznaje, że odpowiedzialność za wielkość deficytu dobrowolnego funduszu emerytalnego ponosi przede wszystkim jego zarząd; apeluje o jednolitą koncepcję dla prywatnego funduszu emerytalnego, aby zmniejszyć wielkość zobowiązań tego funduszu; wzywa Prezydium do zaproponowania kompleksowego planu działań, aby zająć się kwestią obowiązków Parlamentu niezwłocznie po otrzymaniu oceny zewnętrznej; ocenia, że konieczne jest obniżenie świadczeń emerytalnych dla uczestników funduszu;
112. wzywa Prezydium do jak najszybszego dokonania oceny obecnej sytuacji funduszu emerytalnego;

Asystenci posłów

113. z zadowoleniem przyjmuje nowe, bardziej restrykcyjne zasady mające zastosowanie do asystentów krajowych i dostawców usług; zauważa, że niektóre aspekty nowych zasad pozostają mało precyzyjne i prowadzą do błędnej interpretacji; wzywa do lepszego wyjaśnienia tych aspektów, w szczególności w zakresie działalności pobocznej asystentów krajowych i dostawców usług; podkreśla, że obie te grupy powinny podlegać ścisłej kontroli;
114. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie elektronicznego portalu posłów; uważa, że jest to opłacalne i skuteczne narzędzie umożliwiające przegląd finansów, dostosowane do polityki Parlamentu na rzecz wyeliminowania dokumentacji papierowej; wzywa DG FINS do aktywnego propagowania tego portalu wśród wszystkich posłów do Parlamentu Europejskiego;

Dyrekcja Generalna ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego

115. zauważa, że politykę Parlamentu w dziedzinie bezpieczeństwa informacji należy uzupełnić o skoordynowaną i zharmonizowaną strategię bezpieczeństwa wewnętrznego;

116. domaga się wprowadzenia systemów zapewniających większe bezpieczeństwo informacji w celu ochrony informacji – w ramach ich ujawniania – przed nieuprawnionym dostępem, jak również przed fałszowaniem, modyfikacją lub zniszczeniem, aby zapewnić integralność, poufność i dostępność informacji;
117. apeluje o utworzenie systemu wczesnego ostrzegania w sytuacjach nadzwyczajnych, który umożliwiłby DG ITEC we współpracy z DG SAFE w konkretnych sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa błyskawiczne wysyłanie wiadomości SMS-owych lub e-mailowych posłom i pracownikom, którzy wyrazili chęć uczestnictwa w takim systemie;
118. odnotowuje, że niezależny podmiot trzeci przeprowadził zewnętrzną kontrolę systemów ICT, o którą wniesiono przy udzielaniu absolutorium za 2013 r.; zauważa ponadto, że celem tej kontroli była ocena zdolności systemów ICT Parlamentu w zakresie bezpieczeństwa oraz ich potencjalnego narażenia na zagrożenia cybernetyczne z myślą o opracowaniu planu zwiększenia bezpieczeństwa systemów ICT, w tym zaproponowanego planu na rzecz zwiększenia ogólnego poziomu bezpieczeństwa w Parlamencie; wzywa do stworzenia regulaminu bezpieczeństwa cybernetycznego w celu zagwarantowania, by Parlament mógł skutecznie chronić swoje systemy informacyjne, jak również zagwarantowania bezpieczeństwa posłów i ich ochrony przed atakami cybernetycznymi;
119. jest zaniepokojony faktem, że ocena bezpieczeństwa parlamentarnych systemów ICT pod względem organizacji, stopnia zaawansowania i zdolności, przeprowadzona zgodnie z normą ISO 27002:2013 i najlepszymi praktykami międzynarodowymi wykazała stosunkowo niski poziom zaawansowania bezpieczeństwa organizacji;
120. apeluje o przeprowadzanie regularnych testów wytrzymałościowych systemów bezpieczeństwa Parlamentu w dziedzinie ICT;
121. zauważa, że Prezydium na posiedzeniu w dniu 7 września 2015 r. przyjęło strategię bezpieczeństwa systemów ICT; podkreśla, jak pilne jest wdrożenie znacznie solidniejszej strategii bezpieczeństwa systemów ICT zgodnie z planem działania Parlamentu na rzecz ogólnej strategii bezpieczeństwa informacji;

Dyrekcja Generalna ds. Ochrony i Bezpieczeństwa

122. odnotowuje, że internalizacja usług w dziedzinie ochrony została ukończona w Brukseli w grudniu 2014 r., a w Strasburgu w dniu 1 lipca 2015 r. po przyjęciu ogólnej koncepcji bezpieczeństwa; podkreśla, że należy przyjąć dalsze środki bezpieczeństwa i przeprowadzić pilny przegląd ogólnej koncepcji bezpieczeństwa przyjętej przez Prezydium w 2011 r. z uwagi na obecny kontekst dotyczący bezpieczeństwa;
123. wyraża obawy dotyczące różnych podejść do zapewnienia bezpieczeństwa siedzib Parlamentu, jakie przyjęto w Brukseli i Strasburgu; uważa, że niezbędna jest ścisła współpraca z władzami belgijskimi, francuskimi i luksemburskimi z myślą o wzmocnieniu strefy bezpieczeństwa wokół budynków Parlamentu;
124. domaga się skutecznego sprawdzania wszystkich pracowników ochrony zarówno pod względem rzetelności, jak i poziomu kompetencji zawodowych w celu dopilnowania, by byli zdolni do wykonywania swoich zadań;
125. nalega, by nadać najwyższy priorytet zwiększeniu ochrony budynków Parlamentu i ich najbliższego otoczenia; uważa, że z uwagi na obecną sytuację w zakresie bezpieczeństwa niezbędne jest zapewnienie pracownikom ochrony odpowiedniego sprzętu i warunków pracy;
126. apeluje o przegląd środków ochrony budynków oraz o większą kontrolę wjazdów do parkingów Parlamentu przy pomocy automatycznego rozpoznawania tablic rejestracyjnych; domaga się ustanowienia centralnego punktu kontroli zewnętrznej, w którym byłoby sprawdzani wszyscy zewnętrzni dostawcy wchodzący do budynków Parlamentu;
127. przypomina o przypadkach kradzieży w biurach posłów PE; wzywa DG INLO i DG SAFE do zagwarantowania większego bezpieczeństwa i lepszej przejrzystości w odniesieniu do wykonawców i personelu służb utrzymania mających dostęp do biur;
128. uważa, że kwestią najwyższej wagi jest wprowadzenie dokładnej kontroli przed zatrudnieniem pracownika, wiążących procedur dotyczących pracowników, którzy odchodzą z Parlamentu, odpowiednich struktur zarządzania bezpieczeństwem i odpowiedniego szkolenia w zakresie zarządzania kryzysowego;

129. przypomina o incydencie z dnia 7 października 2014 r. z udziałem kurdyjskich manifestantów; apeluje o przeprowadzenie kompleksowej i poufnej oceny służb ochrony Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje – jako pierwszy krok – fakt, że powołano grupę wysokiego szczebla składającą się z przedstawicieli Parlamentu, Komisji, Rady i państwa belgijskiego w celu zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa; wzywa do dalszej współpracy z krajowymi i międzynarodowymi służbami bezpieczeństwa;
130. nalega na potrzebę szerszej współpracy między DG SAFE a DG ITEC w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony informacji i kanałów łączności w Parlamencie;
131. zauważa, że unijne instytucje i organy, podejmując obecnie wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa i zapobiegania terroryzmowi, mają do dyspozycji oddzielne zasoby, odmienne przepisy i różny sprzęt, które to środki nie są ze sobą kompatybilne; uważa, że sytuacja ta nie tylko świadczy o słabym zarządzaniu zasobami w obrębie odpowiednich jednostek organizacyjnych (roczny budżet na wydatki związane z bezpieczeństwem Komisji i Parlamentu wynosi w przypadku każdej z tych instytucji ok. 40 mln EUR, Rada dysponuje na ten cel kwotą ok. 15 mln EUR, a Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) na zapewnienie bezpieczeństwa samej tylko siedziby w Brukseli przeznaczają ponad 5 mln EUR), lecz również mogłaby zwiększyć narażenie instytucji Unii;
132. jest zaniepokojony obecną sytuacją w dziedzinie bezpieczeństwa, w której cała Europa i nie tylko jest poważnie zagrożona terroryzmem, zwłaszcza w świetle skoordynowanych ataków w Brukseli i Paryżu oraz udaremnionego ataku na pociąg Thalys; wzywa instytucje Unii do aktywnego promowania wzmocnionej wzajemnej współpracy oraz współpracy z władzami krajowymi państw przyjmujących, w których instytucje te się mieszczą, mają swoje biura lub delegatury lub też gdzie wykonują swoje zadania;
133. wzywa sekretarza generalnego oraz odnośne organy administracyjne Komisji, Rady, ESDZ i komisji parlamentarnych do zbadania możliwości wprowadzenia wspólnej międzyinstytucjonalnej polityki bezpieczeństwa, obejmującej plan działania w celu opracowania wspólnych elementów, takich jak zasoby i metodologie oceny ryzyka, personel i środki ochrony poszczególnych organów politycznych i gości VIP, materiały i zasoby szkoleniowe dla pracowników ochrony, urządzenia i technologie do kontroli dostępu, cyberbezpieczeństwo i bezpieczeństwo łączności oraz specjalistyczne zarządzanie zasobami, które powinno odbywać się w synergii z właściwymi organami krajów przyjmujących w głównych miejscach pracy w Unii, biurach zewnętrznych i delegaturach;

Parlament przyjazny środowisku

134. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wnioski z kontroli przeprowadzonej przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w 2013 r. i 2014 r., który podkreślił, że na 14 skontrolowanych instytucji europejskich Parlament Europejski był instytucją, która opracowała najbardziej ambitną strategię zmniejszania emisji CO₂;
135. zwraca uwagę na fakt, że wideokonferencje i praca zdalna mogą przyczynić się do efektywniejszego gospodarowania czasem i uczynienia Parlamentu bardziej przyjaznym środowisku, a także do zmniejszenia kosztów administracyjnych i kosztów podróży;
136. podkreśla konieczność wdrożenia zielonych zamówień publicznych w zakresie wszystkich umów i zaproszeń do składania ofert; wzywa do wyznaczenia ambitnych wiążących celów dotyczących zielonych zamówień, zwłaszcza w zakresie żywności i usług gastronomicznych, pojazdów i transportu, urządzeń sanitarnych i wodociągowych, papieru, gospodarowania odpadami oraz sprzętu IT i urządzeń do przetwarzania obrazu, oświetlenia, sprzętania i mebli;

Zielone zamówienia publiczne i EMAS

137. wzywa sekretarza generalnego do opracowania planu ograniczenia liczby skrzyń udostępnianych na potrzeby podróży parlamentarnych; proponuje wprowadzenie systemu „skrzyń na żądanie” lub „wspólnych skrzyń”, dzięki czemu ograniczono by koszty oraz ślad węglowy;
138. z zadowoleniem przyjmuje dodatkowe działania na rzecz kompensowania nieuniknionych emisji; wzywa Parlament do opracowania dalszych strategii politycznych kompensowania emisji CO₂;

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0)

139. zauważa, że w 2014 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 przyznane grupom politycznym i posłom niezrzeszonym zostały wykorzystane w sposób przedstawiony poniżej:

Grupa	Pierwsza połowa 2014 r.					Druga połowa 2014 r.				
	Środki roczne	Środki własne i środki przeniesione (*)	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania środków rocznych (%)	Środki przeniesione na następny okres	Środki roczne	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania środków rocznych (%)	Środki przeniesione na następny okres (2015 r.)
PPE	11 147	7 813	11 311	101	7 649	8 772	7 744	6 485	74	9 960
S&D	7 956	4 619	8 415	106	4 160	7 663	4 194	6 435	84	5 422
ECR	2 128	1 053	2 731	128	450	2 886	457	1 745	60	1 598
ALDE	3 401	1 759	3 644	107	1 516	2 813	1 531	1 847	66	2 498
GUE/NGL	1 374	417	1 519	111	272	2 153	272	1 170	54	1 255
Verts/ALE	2 211	1 388	2 689	122	911	2 081	912	1 707	82	2 146
EFDD	1 229	1 137	1 544	126	822	2 002	827	1 164	58	1 287
Posłowie niezrzeszeni	753	441	715	95	92	1 238	92	566	46	533
Ogółem	30 200	18 626	32 567		15 872	29 608	16 030	21 118		29 442

(*) wszystkie kwoty w tysiącach EUR

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

140. zauważa, że w 2014 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 2 zostały wykorzystane w sposób przedstawiony poniżej ⁽¹⁾:

Partia	Skrót	Środki własne (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacja z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Europejska Partia Ludowa	PPE	2 126	9 327	13 605	85	345
Partia Europejskich Socjalistów	PES	1 083	5 297	7 864	85	78
Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy	ALDE	759	2 813	3 582	85	173
Europejska Partia Zielonych	EPZ	575	1 918	2 493	84	50

⁽¹⁾ Źródło: PV BUR. 20.10.2014 (PE 538.295/BUR) i PV BUR. 20.10.2014 (PE 538.297/BUR), pkt 12.

Partia	Skrót	Środki własne (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacja z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Sojusz Europejskich Konserwatystów i Reformatorów	AECR	373	1 943	2 376	85	0
Europejska Partia Lewicy	EL	282	1 219	1 501	85	54
Europejska Partia Demokratyczna	EDP/PDE	123	565	730	85	13
Demokraci UE	EUD	49	274	340	85	0
Wolne Przymierze Europejskie	ALE	126	526	708	85	0
Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny	ECPM	73	388	475	85	4
Europejskie Przymierze na rzecz Wolności	EAF	93	521	614	84	-3
Europejskie Przymierze Ruchów Narodowych	AEMN	117	363	480	85	37
Ruch na rzecz Europy Wolności i Demokracji	MELD	124	635	941	85	5
Ogółem		5 903	25 789	35 709	85	756

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

141. zauważa, że w 2014 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 3 zostały wykorzystane w sposób przedstawiony poniżej ⁽¹⁾:

Fundacja	Skrót	Związek z partią	Środki własne (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacja z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)
Ośrodek Studiów Europejskich Wilfried Martens	WMCES	PPE	831	4 203	5 034	85
Fundacja Studiów Europejskich i Postępu	FEPS	PES	636	3 087	3 723	85
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ALDE	169	941	1 110	85

⁽¹⁾ Źródło: PV BUR. 20.10.2014 (PE 538.295/BUR) i PV BUR. 20.10.2014 (PE 538.297/BUR), pkt 12.

Fundacja	Skrót	Związek z partią	Środki własne (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacja z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)
Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EPZ	174	914	1 088	85
Zmienić Europę	TE	EL	111	587	698	85
Instytut Europejskich Demokratów	IED	PDE	43	265	308	85
Centrum Maurits Coppieters	CMC	ALE	48	216	264	85
Nowy Kierunek – Fundacja na rzecz Reformy w Europie	ND	AECR	195	915	1 110	85
Europejska Fundacja na rzecz Wolności	EFF	EAF	45	244	289	85
Organizacja na rzecz Europejskiej Współpracy Międzypaństwowej	OEIC	EUD	21	135	156	85
Chrześcijańska Fundacja Polityczna na rzecz Europy	CPFE	ECPM	37	187	224	85
Fundacja na rzecz Europy Wolności i Demokracji	FELD	MELD	62	271	333	85
Identités & Traditions européennes	ITE	AEMN	42	174	216	85
Ogółem			2 414	12 139	14 553	85

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.